

drager sig den almindelige Opmærksomhed. Naar en Mand bor i en Kommune f. Eks. i Marts Maaned, men lidt ind i April rejser bort, ved Kommunen som oftest ikke mere om ham; den ved ikke, om han i Resten af Aaret faar 3 Maaneders Ophold i en anden Kommune og saaledes bliver skattepligtig der. Den vil jo i Almindelighed ikke kunne følge hans Veje, eller vide, hvor han mulig kan findes. Man vil kun kunne ramme ham i saadan Tilfælde, som da det forleden Aar oplystes, at en meget rig Mand flyttede omkring i Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Omegn for at undgaa at komme til at svare Skat. Ændringsforslag Nr. 13 træffer Bestemmelse om, hvorledes Kommuner, der have særlige Forhold, kunne faa særlig Adgang til at ordne det mellemkommunale Mellemværende. Man har naturligvis særlig tænkt paa Kjøbenhavn og Frederiksberg, hvor der jo er ganske egne Forhold til Stede, idet Frederiksberg Kommune nu efter Indlemmelserne ligger omsluttet af Kjøbenhavn som en Enklave. Det vil jeg ogsaa kunne slutte mig til, hvis det lykkes at opnaa en Overenskomst, mellem de to Kommuner, men jeg vil dog erindre om, at det ikke kan ske paa den Maade, at den ene Kommune udbetaler af Kommunekassen en samlet Sum til den anden Kommune. Jeg havde netop forleden Dag Lejlighed til at se et Referat af Forhandlingerne i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, hvorefter det saa ud, som om det var denne Ordning, man tænkte at træffe. Det blev udtalt, at man ønskede, at det kunde tillades Frederiksberg Kommune at udbetale sit Tilskud til Kjøbenhavns Kommune i en samlet Sum, hvis Størrelse maatte fastsættes efter en Beregning for 1 Aar. Jeg anser det for givet, og jeg tror ogsaa at være enig med Udvalget heri, at det her stillede Forslag ikke kan tages paa den Maade, at samtlige de Skatteydere, for hvilke en Kommune er baade Erhvervs- og Opholdskommune, kan komme til gennem de almindelige Kommuneskatter at betale det, som en Del af deres Medborgere i Kommunen, for hvilke den kun er Opholdskommune, skulde have udredet i Skat til deres Erhvervskommune. Det er det samme Forhold som ved Offerafløsningen; man kan kun kræve Skatten hertil af dem, der ere Medlemmer af Folkekirken, og kan ikke til denne Sag beskatte dem, der ikke høre til denne. Nr. 15, er en Udvidelse af Aktieselskabers, særlig Søfartsaktieselskabers Ret til at unddrage den Del af deres Indtægt, der

er hentet i Udlandet, fra Skat. Jeg antager, at i dette Ændringsforslag, som jeg kan slutte mig til, ville de to ærede Mindretal, der have stillet Forslagene under Nr. 18, subsidiært 19 og 20, finde, at herved er i alt væsentligt deres Ønsker opfyldte. Ændringsforslag Nr. 31 angaar de udtørrede Ferskvandsarealers Beskatning, hvormed allerede er truffet lignende Afgørelse ved Afstemningen over de foregaaende Lovforslag. Jeg skal sige, at i og for sig er det ikke ret tiltalende for Ministeriet at skulle afgøre, om en Ejer af et saadant Areal skal svare halv Skat eller en Fjerdedel eller det hele. Det er ikke tiltalende for Administrationen at skulle bestemme, hvilken Skat den paagældende skal svare; men det maa jo antages, at det kun er ganske enkelte Arealer, der er Tale om, det er ganske særlige Forhold, der gøre sig gældende, saa at der neppe vil opstaa nogen særlig Vanskelighed, men man vil nogenlunde let blive klar over Reglerne for, hvorvidt og i hvilken Udstrækning saadanne Fritagelser kunne gives. I Ændringsforslag Nr. 37 foreslaas det, at Kommunens Tilskud til Sygekasser og de fattiges Kasse skal medtages blandt de Udgifter, hvortil Hensyn skal tages ved Fordelingen af Statstilskuddet. Der er ganske vist nogen Forskel paa disse Ydelser og paa dem, der er opførte i Regeringsforslaget, nemlig Udgifterne til Fattigvæsen og Alderdomsunderstøttelse. Disse ere lovbundne Udgifter, der paahvile Kommunerne, medens Udgifterne til Sygekasser og de fattiges Kasser ere frivillige. Men jeg kan slutte mig til, at ogsaa disse Udgifter medtages ved Beregningen af Statstilskuddet, idet jeg ganske deler Udvalgets Opfattelse af det heldige i, at Kommunerne ved rigelig Støtte af disse Kasser fremmer en human Understøttelse af de trængende og samtidig herved holder de egentlige Fattigudgifter nede.

Jeg kommer saa til nogle Ændringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær, nemlig Ændringerne Nr. 38, 39 og 40 til Forslagets §§ 32 og 33. Disse Paragraffer gaa jo ud paa, hvad der ogsaa har fundet sit Udtryk i Flertallets Ændringsforslag, at sikre Varigheden af den betydelige Nedsættelse af Skattebeløbet, som nu vil kunne finde Sted i alle Landets Kommuner, dels ved det direkte Tilskud fra Statskassen, dels ved den kommunale Ejendomsskyld og de øvrige ny Skatteobjekter. Fra den allerførste Dag, Skattelovene forelagdes, har der altid været foreslaaet visse Kauteler, som